

PITANJE: Es selamu alejkum we rahmetullahi we berekatuhu.

Moje pitanje se odnosi na lečenje, od sihra i džinna. Naime, pre nekoliko dana sam slušala jednog učača, kako govori da je pisanje ajeta i njihovo potapanje u vodu, radi pijenja, zabranjeno.. te da su osobe, koje rade na takav način sihirbazi.

Na prvom mestu smatram da bi se trebalo voditi računa, kada se javno iznose neki zključci i ljudi upućuju. Jer, ta isti učač je, u svom izlaganju, rekao da se Kur'anski aeti, potopljeni u vodu, mogu slobodno baciti u smeće, što ja lično smatram apsurdom, ukoliko su Kur'anski ajeti čitko ispisani, jestivim boama i šafranom, na specijalnom papiru, koji se ne raspada u vodi, radi kratkog potapanja, kako bi se ajeti razlili, a voda pila..

Takođe, smatram da bi se trebala praviti razlika između pisanja tzv. „zapisa“, od strane sihirbaza, radi nošenja sa sobom, držanja takvog zapisa u jastuku, ispod praga itd...i pisanja Kur'anskih ajeta, radi potapanja u vodu, od strane nekog vrsnog lečnika.

Moje pitanje glasi:

Autor Zijad Ljakić

Utorak, 14 Novembar 2017 10:23

Obraćam Vam se u moje ime i u ime onih, koji dele moje mišljenje. Ovim pitanjem, želim da potražim odgovor od lica, koja su učenija od mene.

Pitanje glasi:

Ukoliko provereno znamo da se radi o učaču Rukje, kod kojeg se zapaža izuzetno čvrsta vera, koji za sobom ima niz diploma, koje dokazuju da je završio Medresu, Šerijatski fakultet, u arapskim zemljama, da poznaje arapski jezik, da poseduje idžazu, tj. licencu, od proverenih arspskih učenjaka, iz te oblasti, da je jedan od daija, koji je najviše rezultata dao, u svojim krajevima i šire, na polju da'we, prihvatanju namaza, konvertiranja, čišćenju od novotarija, koji ispunjava uslove validnosti šerijatske Rukje, uz ispravno učenje Kur'ana, praćeno tedžvidskim pravilima, ućeći Rukju striktno iz Kur'ana, ponekad uključujući dove iz Sunneta i ezan, a koji uvek, nakon što neko bude izlećen, istome kaže da ga je Allah izlećio, a ne on... itd. ... A s'obzirom da znamo da su znaci, po kojima se prepoznaju sihirbazi i to, da se ispišu zapisi i potope u vodu, radi pijenja, a dotični učač ovaj papir daje opsednutoj osobi, ponekad, da ga potopi u vodu i ispije je, za par dana...te nas interesuje Vaše mišljenje i po tom pitanju... Takođe, moram naglasiti da je to hartija od paus papira, koji se ne raspada u vodi, kao zamena pisanja u posudi, te da je svaki harf ćitko napisan, da je isključivo ćisti Kur'anski tekst ispisan na hartiji i sa jestivim bojama, u kombinaciji sa šafranom, kao i nekim drugim biljkama, pomenutim u verodostojnim hadithima.

Moje pitanje glasi: da li je to ispravno? Da li se za ovog ućača, kojeg lićno poznajem, kao ćoveka, koji veliki doprinos daje za veru i slećenje Sunneta Poslanika s.a.w.s., a moram naglasiti u ni malo prijateljski nastrojenoj sredini, prema iskrenim, pravim vernicima, koji slede Sunnet.. moće reći da je sihirba?

Mnogo bi nam znaćilo da ćujemo Vaše mišljenje, kako meni, tako i svima onima, koji su svoje versko znanje stekli upravo od ovog ćoveka i, elhamdulillah, vratili se Islamu i pravom putu, te na taj naćin nastavili da upućujemo druge.

Moćda je bitan podatak da se za vrlo kratko vreme, nas oko 20, pa i više, vratilo islamu, elhamdulillah, a ućeći od ovog ćoveka.. pa ćak i mi, koji nikakvih dodirnih taćaka nismo imali sa Islamom.

Autor Zijad Ljakić

Utorak, 14 Novembar 2017 10:23

Većina nas smo bili pravoslavci. Većina devojaka i žena se pokrilo.. a one koje nisu, in sha Allah, imaju nijet da se pokriju.. iako živimo u sredinama, gde su muslimani velika manjina.. pa samim tim smo izloženi osudama, kako od strane hrišćana, tako i od strane novotara. Ali, u ime Allaha, istrajni smo na našem putu.

On isključivo ispisuje Kur'anske ajete, koji se potapaju u vodu, radi pijenja. Niko ih ne nosi, kao zapise, sa sobom I ta voda se ne unosi u kupatilo. I svakome skreće pažnju, jer nemuslimani to ne znaju, kao ni mnogi muslimani, da to nije nikakva njegova veština, već Allahov govor.. i da ne leči on, već Allah s.w.t. niti se papir sme baciti na necisto mesto i sl.

Ovo pitanje postavljam, ne bi li neko kompetentan dao odgovor, jer smatram da moramo napraviti razliku između pisanja zapisa, koje osoba nosi sa sobom ili drži negde u kući (jer u tom slučaju osoba veruje da je taj zapis štiti i sl) i pisanja Kur'anskih ajeta, na specijalnom papiru, koji se ne raspada u vodi, specijalnim jestivim mastilom, šafranom itd... Jer, spominjanje zapisa daje mogućnost mnogima, da zloupotrebe tu disciplinu, kao i termin „zapis“, kako bi osudili one, koji ispravno leče i ono što je dozvoljeno oharamili.. i ni manje, ni više, Kur'anski tekst nazvali sihrom. Dakle, davanje zapisa, u svrhu tzv. „zaštite“ i pisanje Kur'anskih ajeta, na opisan način, radi potapanja u vodu i pijenja, jesu dve potpuno različite radnje, tako da se ova druga nikako ne može smatrati sihrom, niti se osoba, koja to čini, može nazvati sihirbazom. Pomenuti papir, na kojem su ispisani Kur'anski ajeti, drži se u vodi kratko, nekoliko sati, a ne danima. Takođe, čitko ispisani Kur'anski ajeti se ne smeju bacati na nečista mesta.

Allah Vas nagradio svakim hajrom. Amin!

ODGOVOR: Alejkumusselam ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Hvala Allahu i neka je salavat i selam na posljednjeg vjerovjesnika, a zatim:

Oblik ovog načina liječenja je sljedeći: da se napišu na papir određeni ajeti sa čistom tintom, zatim da se saperu ti ajeti vodom ili papir na koji su napisani stave u posudu sa vodom, potom se ta voda pije i kupa sa njom.

Oko ovog načina liječenja učenjaci imaju podijeljeno mišljenje:

Prvi stav: da je dozvoljeno.

Na ovome su Ibn Abbas, radijallahu anhumu, Mudžahid, Ebu Kilabe, imam Ahmed, Kadi 'Ijad, šejhul-islam Ibn Tejmije, Ibnul-Kajjim.

(El-Musannef Ibn ebi Šejbe 4/40, Medžu'ul-fetava, Ibn Tejmije 12/599, Zedul-me'ad 4/170, Ahkamur-ruka vet-temaim str. 66)

Kaže šejhul-islam (Medžu'ul-fetava, 19/64): „Dozvoljeno je da se napiše nešto iz Allahove Knjige ili zikra sa dozvoljenom tintom za bolesnike, da se kupa i pije, kao što se prenosi od Ahmeda i drugih ...“.

Na drugom mjestu kaže (Medžu'ul-fetava, 12/559): „Ako napiše nešto iz Kur'ana ili zikra u posudi ili levhi, pa se sapers vodom ili sličnim a zatim pije, nema smetnje u tome. Ovo se prenosi od Ahmeda i drugih.“

Kaže Ibnul-Kajjim (Zedul-me'ad, 4/356): „Skupina od selefa smatra da je dozvoljeno da se napišu ajeti iz Kur'ana zatim da se pije (voda u kojoj se potopi)“.

Drugi stav: da ovaj način liječenja nije ispravan.

Ovo se prenosi od Ibrahima en-Neha'ija, Ibn el-'Arebija i ovo je zadnja fetva Stalne komisije za fetve u Saudijskoj Arabiji.

Bilježi Ibn ebi Šejbe u svom Musannefu (4/40) da je Ibrahim en-Neha'i bio upitan o čovjeku iz Kufe koji je pisao ajete iz Kur'ana i davao bolesniku da pije (vodu u kojoj se potope), pa je rekao da je mekruh (pokuđeno).“

Kaže Se'id ibn Mesur (Sunen Se'id ibn Mensur, 2/441): „Međutim, prenosi se u vjerodostojnoj predaji od Ibrahima en-Neha'ija da je to negirao“.

Kaže Ibn el-'Arebi (malikijski učenjak) za ovaj način liječenja ('Aridatul-ahvezi, 8/222): „To je novotarija od šejtana“.

Kada je upitana Stalne komisije za fetve u Saudijskoj Arabiji o ovom načinu liječenja, odgovorila je (Medžellehu el-buhusu el-islamijje, fetva broj 6779): „To nije potvrđeno od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, ni pravednih halifa niti ostalih ashaba, radijallahu anhum, pa je ostavljanje tog načina liječenja preče“.

Odabrano mišljenje je dozvola jer ovaj način liječenja zadovoljava šartove dozvoljene rukje, a Allah zna najbolje. Liječenje rukjom nije ibadet da bi uslov za bilo koji način bio potvrda istog u sunnetu ili praksi ashaba. Nego spada u oblast liječenja, tj. međuljudskih postupaka. Bitno je da određeni način liječenja ispunjava šartove (tri šarta) liječenja rukjom, u protivnom za mnoge načine liječenja oko čije dozvole su učenjaci složni nema potvrde u sunnetu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, niti praksi ashaba.

Autor Zijad Ljakić

Utorak, 14 Novembar 2017 10:23

Ve billahi tevfik.